

Kampweekend

Lady's Night

Gods bevrijdende Liefde

Botswana reis 2012

Zondagsschoolklas

MET IN DIT NR. O.A.
 CATECHISATIEOVERZICHTEN -
 VERENIGINGSOVERZICHTEN -
 NIEUWE JEUGDOUDERLINGEN -
 FOTOPUZZEL -
 KOPJE KOFFIE DRINKEN -
 KAMPWEEKEND -
 REISVERSLAG COMPASSION - SPONSORKIND -
 BIJBELQUIZ LIEFDE -
 REISVERSLAG BOTSWANA -

LIEFDE.....

Dat is het thema voor het komende jaar! Dit thema zal het hele jaar terugkomen, door middel van de preken van de dominees, tijdens de huisbezoeken en de activiteiten die gedaan zullen worden. Liefde staat centraal in de Bijbel, maar is dat ook zo in ons leven?

Met liefde hebben wij deze uitgave gemaakt. We hebben het thema uitgewerkt door middel van uiteenlopende onderwerpen. Zo lees je over adoptie, over het dagelijkse leven van de domineesvrouwen, maar ook over de verre reis naar Botswana. Verder is er een fotopuzzel, een kleurplaat voor de kleintjes en er vallen zelfs prijzen te winnen.

Door middel van de jeugdgids proberen wij ons enthousiasme over te brengen naar jullie. We wensen jullie dan ook veel liefde en de zegen van God voor het komende seizoen.

De redactiecommissie

Willy Wakker - Brands, Maria Romkes – de Boer, Otto Bakker,
Corrie Keuter - Pasterkamp, Cobie de Boer, en Adrie Korf

UITGAVE VAN DE CHR. GEREK. KERK "MARANATHA"

OPLAGE: 1100 EXEMPLAREN

GRAFISCHE VORMGEVING & LAYOUT: FOKKE POST

Inhoud Jeugdgid

blz. 4	Inleiding door ds. Westerink
blz. 6	Catechisatieoverzichten jongens en meisjes
blz. 8	Verhaal over Luka en Isabel
blz. 11	Interview Klaas Wakker
blz. 12	Zondagsschool
blz. 13	Nieuwe jeugdouderlingen
blz. 14	Verslag koffieochtend domineesvrouwen
blz. 16	Activiteitencommissie (Liefde is....): informatieoverzicht 2012 -2013
blz. 17	Verslag kampweekend
blz. 18	Fotopuzzel van de 3 kerken
blz. 20	Bijbelquiz Liefde
blz. 21	In het zonnetje - Zendinglopers
blz. 21	Jongensvereniging Gideon uitgelicht
blz. 22	Reisverslag Compassion
blz. 24	Reisverslag Botswana
blz. 28	Belijdenis doen....
blz. 30	Interview Kees van Vianen
blz. 33	High Tea foto's
blz. 34	Verenigingsoverzichten:

inleiding door d.s. J. Westerink

Bevrijdende Liefde

"Heere, wat wilt U dat ik doen zal?"

Een Amerikaanse professor vergeleek het Christendom eens met een smalle brug. Die brug was gebouwd op een plek waar twee rivieren bij elkaar kwamen. Nu was die brug nogal smal en het risico bestond dat je er af viel en aan de ene of de andere kant in het water terecht kwam. Op zichzelf zou dat niet zo erg zijn, maar het water was verontreinigd.

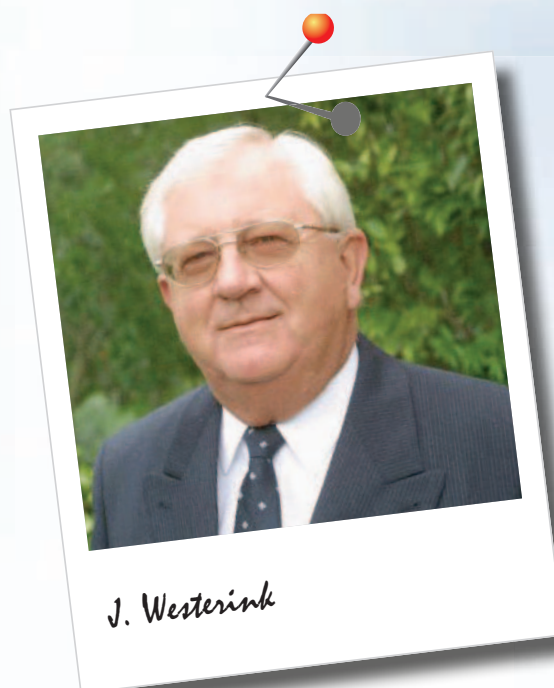
De ene rivier was verontreinigd met het gif van het wetticisme. Mensen die door dat gif worden aangetast, denken dat ze zalig kunnen worden door zich aan de wet te houden. Hoe gevaarlijk dat gif is, laat Paulus ons zien in de brief aan de Galaten. Die Galaten waren namelijk wel goed begonnen. Door de prediking van Paulus waren ze de goede brug opgegaan, de brug waarvan de Heere Jezus zegt: Ik ben het, door Mij kom je terug bij de Vader en vind je het leven en de zaligheid. Maar andere predikers waren gekomen die zeiden dat ze naast het geloof in de Heere Jezus ook de wet van God moesten houden. Om een voorbeeld te noemen: Mannen moesten zich laten besnijden. Zo waren ze van de brug afgevallen. En nu hoorde je hen klagen: "Ik heb gejaagd wel jaren lang om goed en vroom te leven, maar het werd mijn ziele toch zo bang; mijn werken kon niets geven!"

Paulus waarschuwt in Galaten 5: Wanneer je door Gods geboden te houden, zalig wilt worden, dan heeft Christus geen enkele betekenis voor je. Voel je hoe gevaarlijk het is om aan die ene kant van de brug af te vallen. Dan wil je niet door Christus alleen behouden worden en dat lukt nooit.

Zullen we dan maar zoveel mogelijk aan de andere kant van de brug gaan lopen? Kijk uit, want daar kun je ook in het water vallen en daar is de rivier ook verontreinigd. Daar stroomt het gif van de losbandigheid. Je merkt het aan mensen die door dat water besmet zijn. Zij zeggen: "Christus heeft voor ons voldaan; nu kunnen wij onze gang wel gaan!" Zij doen waar ze zelf zin in hebben. Paulus waarschuwt ook hen: Wanneer Christus je bevrijd heeft van de vloek van de wet, dan ga je niet je eigen gang en doe je niet waar je zelf zin in hebt. Je bent bevrijd om de Heere te dienen en je vraagt elke dag: "Heere, wat wilt U dat ik doen zal?"

Ga je het thema van dit jaar begrijpen? De Heilige Geest heeft je bij de doop al beloofd, dat Hij jou door Christus wil brengen tot het goede leven van een kind van God. Door Christus word je bevrijdt van de slavernij van de wet. Die wet kan jou niet verder helpen. De wet veroordeelt je. Door Christus word je ook bevrijd van de slavernij van het leven in de zonde. Je komt ze allebei op Urk tegen: De slavernij van het wettische leven: "Je moet dit en je mag dat niet", en de slavernij van de losbandigheid: "Doe maar waar je zin in hebt". Het ene lijkt fatsoenlijk, het andere is onfatsoenlijk. Maar we moeten van allebei bevrijd worden en alleen de Geest van Christus kan en wil ons van beide vormen van slavernij bevrijden.

Wat Paulus zei tegen de Galaten zeg ik tegen jou: De gekruisigde Christus maakt mensen echt vrij. Zijn liefde bevrijdt en leert je te dienen door de liefde. Jij bent echt vrij waar je dit geheim leert kennen.

CATECHISATIE OVERZICHT 2012 EN 2013

POLDERWIJK IN DE IMMANUELKERK

Maandag

12 jaar	16.30 uur	ds. H. Polinder
14 jaar	17.30 uur	ds. H. Polinder
15 - 16 jaar	18.30 uur	ds. H. Polinder

Dinsdag

13 jaar	17.30 uur	ds. H. Polinder
17-18 jaar	18.30 uur	ds. H. Polinder
19+	19.30 uur	ds. H. Polinder

Zaterdag

18+	18.00 uur	ds. H. Polinder
Belijdeniscatechisatie	19.00 uur	ds. H. Polinder

URKERHARDWIJK

Maandag in de Immanuelkerk door ds M.J. Kater

13 jaar	M t/m Z	16.30 uur
14 jaar		17.30 uur
18 jaar		18.30 uur
19 +		19.30 uur
Belijdeniscatechisatie		20.30 uur

Maandag in de Immanuelkerk door br. K. Romkes

12 jaar	M t/m W	18.30 uur
15 jaar	B t/m H	19.30 uur
16 jaar	P t/m Z	20.30 uur

Dinsdag in de Maranathakerk door br. T. Wijnsma

12 jaar	B t/m L	18.30 uur
15 jaar	K t/m W	19.30 uur
16 jaar	B t/m L	20.30 uur

Dinsdag in de Immanuelkerk door br. K. Romkes

17 jaar	18.30 uur
---------	-----------

Dinsdag in de Maranathakerk door ds. C.P. de Boer

13 jaar	B t/m K	18.30 uur
---------	---------	-----------

SCHUILPLAATSWIJK IN DE SCHUILPLAATS

Maandag

12 en 13 jaar	17.00 uur	br. K. Romkes
14 jaar	17.30 uur	ds. H. Korving
16 jaar	18.30 uur	ds. H. Korving
18 jaar	19.30 uur	ds. H. Korving

Dinsdag

15 jaar	17.30 uur	ds. H. Korving
17 jaar	18.30 uur	ds. H. Korving
19+ jaar	19.30 uur	ds. H. Korving

Zaterdag

18 +	18.00 uur	ds. H. Korving
Belijdeniscatechese	19.00 uur	ds. H. Korving

MARANATHAWIJK IN DE MARANATHAKERK

Maandag

12 jaar	18.30 uur	ds. C.P. de Boer
14 jaar	19.30 uur	ds. C.P. de Boer
15-16 jaar	20.30 uur	ds. C.P. de Boer

Dinsdag

13 jaar	18.30 uur	ds. C.P. de Boer
17-18 jaar	19.30 uur	ds. C.P. de Boer
19+	20.30 uur	ds. C.P. de Boer

Zaterdag

Terugkomgroep	18.00 uur	ds. C.P. de Boer
Belijdeniscatechisatie	19.00 uur	ds. C.P. de Boer

Aangepaste catechisatie voor andersbegaafden in de Schuilplaats

Dinsdag	17.00 uur	ds. C. Bos en br. T. Korf
---------	-----------	------------------------------

Jongeren die niet in staat zijn om de gewone catechisatie te volgen worden verwacht in de Immanuelkerk

Donderdag	18.30 uur	door br. J. Post
-----------	-----------	------------------

Aandachtspunten voor de catechisatie lessen :

1. Het is belangrijk dat je zelf bidt om een zegen voordat je naar de catechisatie gaat.
2. Neem je bijbel, een pen en een schrift mee, zodat je aantekeningen kunt maken.
3. Je boekje is onmisbaar. Mocht je het kwijtraken dan kun je voor € 1,50 een nieuw boekje bij de koster kopen. Bewaar je boekje goed, zodat je altijd dingen kunt nakijken.
4. Op de catechisatie denken we na over de belangrijkste dingen in jouw leven. Ook daar wil de Heere ons ontmoeten. Daarom is het belangrijk dat je gepaste kleding draagt.
5. Laten we serieus omgaan met de catechisatielessen. Zowel in het afmelden (als je echt niet aanwezig kan zijn), als het leren van je vragen.
6. Aandacht voor de catechisatie betekent natuurlijk ook: telefoon uitzetten!
7. Niet snoepen tijdens de catechisatielessen.

UIT HET FOTOBOEK

Jeugdids 2012 - blz. 7

verhaalt Luka en Isabel

“Ik ben zo bang” fluistert Isabel tegen haar broer. Luka slaat beschermend zijn hand om haar schouders en trekt haar tegen zich aan. Met zijn andere hand houdt hij haar mondje bedekt zodat haar snikkende stemmetje enigszins dempt. Dan hoort hij snelle voetstappen van de trap komen, gevolgd door de bulderende stem en de stampende voeten van zijn vader.

Zijn moeder schreeuwt hees terug en huilt. Luka houdt snel zijn handen op de oren van zijn kleine zusje zodat ze al die akelige dingen niet horen zal. Hij probeert niet te laten merken dat hij zelf ook bang is en duwt zijn handen nog harder op haar oorschelpen zodat ze het trillen van zijn vingers niet voelt. Het schreeuwen wordt al harder en de twee kinderen zitten verstijfd van angst in de kleine, donkere kelderkast.

Opeens horen ze een harde klap en het geluid van rinkelend glas. Isabel duikt ineen en Luka doet automatisch hetzelfde. Hierna horen ze vader een grote vloek geven en naar boven stampen. Daarna wordt het stil, angstig stil. Maar opeens. . . gebonk op de voordeur. Luka probeert door het sleutelgat te gluren maar hij kan net niet zien wie er voor de deur staat. Naar buiten komen durft hij ook niet, bang dat zijn vader hem in de smiezen krijgt. Hij gluurt door de kleine opening de kamer in. Hij schrikt hevig als hij ziet dat er een gat in de ruit zit. De bloempot die in de vensterbank stond, is kapot gevallen op de grond. Hij schrikt zich wild en zijn hartje begint nog heviger te bonzen als hij daar ook zijn moeder ziet liggen. Ze ziet helemaal wit en een straaltje bloed sijpelt langs haar voorhoofd. Hij vindt het nog enger dat ze daar zo akelig stil blijft liggen. Weer hoort hij geschreeuw en gebonk op de voordeur. Nu hij alles gezien heeft, durft hij

niet meer naar buiten te komen en gaat hij naast Isabel in een hoekje van de kast weer op de grond zitten. Hij slaat zijn armen om haar heen en probeert haar te sussen. Hij streelt haar bevende rug en aait de verwilderde haren uit haar gezichtje. Hij moet zich groot houden voor zijn zusje, maar het liefst zou hij zelf ook een potje met haar mee huilen.

Dan horen ze dat er tegen de voordeur geschopt wordt. Bij elke trap krimpen de kinderen ineen. Het gaat steeds harder en harder totdat de deur het begeeft en er drie agenten naar binnen stormen. Ze kijken een ogenblik om zich heen en terwijl twee agenten naar boven rennen, buigt de derde zich over hun moeder heen. Eén blik van de agent is genoeg om te zien dat hier een ambulance aan te pas moet komen. De kinderen horen hem praten tegen de alarmdienst als hij deze oproept via zijn portofoon. Van boven horen ze veel lawaai en geschreeuw. Het lijkt wel of er van alles omgegooid wordt. In de verte horen ze een sirene die steeds luider wordt, totdat hij bij hun voor de deur tot stilstand komt. Alles gaat in razend tempo. Het ambulancepersoneel legt moeder vakkundig en snel op de brancard en schuiven haar de ambulance in, waarna ze met zwaailicht en loeiende sirene met volle snelheid de straat uitrijden richting de spoedeisende hulp. Met veel gestommel komen de andere agenten nu ook

naar beneden. De derde schiet hen te hulp als ze vader de deur uit proberen te krijgen. Ze besluiten hem dan ook eerst nog te boeien voor ze hem naar buiten duwen. Daar staat intussen al een handjevol mensen nieuwsgierig te kijken wat er allemaal gebeurt. Als de agenten ook in willen stappen, vraagt een buurvrouw of de kinderen veilig zijn. De agenten kijken de vrouw beduusd aan. 'Zijn hier nog kinderen binnen?' De buurvrouw geeft aan dat er een jongen en een meisje thuis wonen, die ze vandaag niet weg heeft zien gaan. Ze moeten dus nog binnen zijn. Terwijl één agent bij vader in de auto blijft, snellen de andere agenten weer naar binnen. Intussen snikt Isabel zo hard dat Luka het niet meer tegen kan houden en met haar mee huilt. Voor de agenten is het nu makkelijk uit te vinden waar de kinderen zijn, ze gaan op het geluid af. Dan komt er een kiertje licht door de kelderdeur en horen ze een stem zeggen: 'Hier zijn ze al.' De agent gaat door zijn knieën en strekt zijn armen uit naar de kinderen. Stil mompelt hij: 'Dat ze dit op deze leeftijd al mee moeten maken.' En terwijl hij aan zijn eigen kinderen denkt, krijgt hij een brok in zijn keel. Ook zijn collega komt nu op hen aflopen en neemt het tafereeltje van de twee snikkende kinderen in zich op. Hij schudt zijn hoofd en zegt: 'Dit is iets voor de jeugdzorg.' Hij pakt meteen zijn telefoon en belt met iemand, die verzekert dat er zo snel mogelijk een medewerker ter plekke zal zijn. Daarna blijft er een agent bij de kinderen en rijden de anderen weg met vader geboeid op de achterbank. Hij kijkt niet één keer op of om.

De kinderen zitten stil op een bank voor het raam naar buiten te kijken. De sneeuw heeft de aarde met een witte deken bedekt. Hun ogen volgen de vlokken die uit de hemel naar de aarde dwarrelen. Het is alsof ze in een roes zitten. Sinds het incident van gisteren is alles zo vreselijk snel gegaan dat ze het haast niet beseffen. Nadat de auto met vader weggereden was, zijn ze meegenomen door een vrouw die hen bij dit huis gebracht heeft. Hier werden ze opgevangen door een heel lief echtpaar dat ze oom en tante mogen noemen. Deze hadden zelfs een slaapkamertje met bedden voor hen klaar staan. De lieve tante had hen in bad gedaan en daarna naar bed gebracht. Toen Luka hoorde dat zijn zusje stil lag te snikken, is hij bij haar in bed gekropen. Zo werden ze vanmorgen wakker en de nieuwe tante was er niet eens boos om geworden. Nu zitten ze op de bank in de woonkamer te wachten op wat komen gaat. Tante had verteld dat ze vaker kinderen te logeren kregen, die uit een soortgelijke situatie als die van hen kwamen. Ze konden hier blijven tot er een geschikte plek voor hen gevonden

was. Luka ziet uit het raam dat de vrouw die hen gisteren uit hun ouderlijk huis gehaald heeft, aan komt lopen. Hij zwaait naar haar en roept tante dat er iemand aan komt. Isabel wijst met haar vingertje naar de voetstappen die de vrouw heeft achtergelaten in de sneeuw. De vrouw komt binnen en vraagt of ze mee willen op bezoek bij hun moeder in het ziekenhuis. De kinderen knikken en rennen naar de gang om hun jas te pakken. Tante vraagt aan de vrouw hoe het met moeder is. Ze verteld dat moeder het naar omstandigheden goed maakt, maar dat ze voorlopig nog wel even in het ziekenhuis moet blijven. Tante geeft aan dat de kinderen zo lang bij haar blijven mogen als nodig is. Zo lopen ze even later met de vrouw door de sneeuw. Tante gaat gelukkig ook mee. Dat geeft een veilig en vertrouwd gevoel. Het knerpt onder hun voeten en dat brengt een glimlach op hun gezichtjes. Bij de auto van de vrouw moeten ze goed stampen om alle sneeuw onder hun schoenen vandaan te krijgen. Dan rijden ze heel zachtjes richting het ziekenhuis.

Moeder ligt heel stil op het bed als ze de kamer binnenkomen. Luka vindt het een akelig gezicht, zijn moeder tussen de witte lakens. Hij krijgt het er benauwd van en wil het liefst de kamer weer uit rennen, de gang op. Maar hij voelt zich verantwoordelijk voor zijn zusje en houdt zich sterk voor haar. Hij pakt haar kleine handje en loopt zo richting het bed. Tante kijkt vertederd naar de twee kleine kinderen aan de rand van het bed. Ze voelt de tranen achter haar ogen branden. Waarom is het leven zo oneerlijk? Hoeveel jaren hebben zij en haar man om een kindje verlangd en gebeden, het heeft niet zo mogen zijn. Toch hebben zij nu al vele kinderen van de Heere mogen verzorgen. Ze hebben de taak aangenomen om ouders te zijn voor kinderen in de crisisopvang. Met veel overgave en liefde doen ze dit nu al een aantal jaren en ze hebben er vrede bij. Het is mooi werk, maar het vergt ook heel veel tijd en energie in allerlei situaties. Ze ziet dat de moeder haar ogen opent en naar haar kinderen kijkt. 'Sorry!', klinkt het zacht over haar lippen. Het is bijna niet te verstaan, ze is ook nog zo zwak. Dan sluit ze haar ogen weer en er rolt een traan over haar wang. Tante tilt de kinderen dan één voor één op, zodat ze hun moeder een kus kunnen geven. Daarna lopen ze het ziekenhuis weer uit en brengt de vrouw ze weer terug naar hun nieuwe huis.

De volgende morgen vroeg zitten ze aan het ontbijt. Een heerlijke dag hadden ze gisteren beleefd samen met oom en tante. Ze hadden spelletjes gedaan en oom had hun voorgelezen. Ook hadden ze geleerd dat ze voor en na het eten hun handen vouwen en hun ogen sluiten

moesten. Oom praatte dan zachtjes tegen de Vader in de hemel. Hij had ook voor hen gebeden, Luka en Isabel. 's Avonds toen ze naar bed gingen, had tante een gebedje met hun gezongen. De kinderen vonden het prachtig al begrepen ze nog niet helemaal waarover het precies ging. Oom en tante hadden hun wel verteld dat boven in de hemel een Vader woonde, Die voor al Zijn kinderen zorgen zou, ook voor hen. Isabel had 's avonds in bed tegen Luka gefluisterd, dat ze hier wel voor altijd zou willen blijven. Luka had hier ook al aan gedacht, maar als hij dan zijn moeder voor zich zag in dat grote witte bed, hilde zijn hart van verlangen om weer bij haar te mogen zijn. Hij trilde over zijn hele lichaam als hij aan zijn vader dacht, nee hij wilde hier niet aan denken.

Na het ontbijt wandelen ze door de sneeuw. Oom en tante hadden verteld dat ze naar de kerk gingen. 'De kerk is het huis van de Heere hier op aarde', had ze gezegd. Luka en Isabel vinden het maar wat spannend dat ze mee mogen. Ze gingen nooit samen met vader en moeder op stap en nu lopen ze ineens tussen oom en tante in naar de kerk. In de hal mogen ze hun jassen ophangen en krijgen ze van verschillende mensen een hand. Ze gaan naar binnen en mogen tussen oom en tante plaatsnemen in de kerkbank. Isabel kijkt haar ogen uit. Zoiets moois heeft ze nog nooit gezien! Voorin de kerk staat een soort troon met aan de voorkant allemaal afbeeldingen in hout uitgesneden. Op één van de afbeeldingen ziet ze een Man staan met zijn armen uitgespreid. Om Hem heen staan allemaal kinderen. Ze vraagt tante wie dat is en wat het betekent. Tante vertelt dat dit de Heere Jezus is, Die de moeders vraagt om hun kinderen bij Hem te brengen. Gefascineerd kijken Luka en Isabel naar de volgende afbeelding waarop een Baby te zien is, Die in een stal ligt. Tante fluistert dat de Heere Jezus geboren is om voor ons op aarde te komen. Ze wijst naar de volgende afbeelding waarop te zien is, is dat Hij voor ons aan het kruis is gegaan om vervolgens weer op te staan uit de dood. Ze belooft alles van de Heere Jezus te zullen vertellen als ze weer thuis zijn. Luka en Isabel kunnen haast niet wachten om dit prachtige verhaal te horen.

Als ze een vers gezongen hebben, komt de dominee de preekstoel op. Hij heeft een mooi zwart pak aan en kijkt heel ernstig. Maar als hij gaat vertellen over de Heere Jezus, Die voor onze zonden gestorven is, kijkt hij liefdevol de kerk rond. Zijn blik gaat rond over alle mensen, die daar ademloos zitten te luisteren. Diezelfde blik blijft

hangen als hij richting Luka en Isabel kijkt. Hij zegt: God de Vader heeft Zijn Zoon overgeven in de dood voor zondaren, opdat zij in Hem tot de Vader mogen vluchten. In Christus wil Hij onze Vader zijn, ook een Vader der wezen, Die voor ons zorgt. Want al hebben onze vader en moeder ons verlaten, de Heere zal ons aannemen. Amen. Luka pakt het kleine handje van zijn zusje en knijpt er in. Isabel kijkt hem aan en zegt met bibberende stem: 'Zal Hij dan ook voor ons zorgen?' 'Ja!', zegt Luka, 'De dominee heeft het zelf gezegd.' 'En de Vader heeft het Zelf beloofd', fluistert Isabel. En dan vouwen de kinderen ook hun handen en sluiten hun ogen om te danken dat er een Vader is, Die voor ze zorgt en hen beschermt al heeft hun eigen vader dat niet gedaan. Hij zal het doen, want Zijn Woord houdt stand in eeuwigheid en Zijn belofte is in der eeuwigheid.

SAMEN SPORTIEF

INTERVIEW KLAAS WAKKER

KLAAS WAKKER - HET BOEGBEELD VAN URK 1. HIJ WAS EEN VEELBELOVENDE SPITS. GOED BETAALDE (AMATEUR-) CLUBS STONDEN VOOR HEM IN DE RIJ. MAAR HIJ MOCHT ERVAREN DAT GOD EEN ANDERE WEG MET HEM WILDE GAAN. IN DIT INTERVIEW VERTELD KLAAS ZIJN VERHAAL!

Hoe kijk je terug op je voetbalcarrière?

Ik ben niet op voetbal gegaan met de bedoeling om profvoetballer te willen worden. Los van het feit dat ik ben grootgebracht dat het niet kon vanwege de heiliging van de zondagsrust, werd ons altijd voorgehouden sport als een ontspanning te zien. Bij mij kwam er een moment dat ik uitnodigingen kreeg van betaalde voetbalclubs om trainingen en wedstrijden te gaan spelen. Dan kom je ook nog op een leeftijd dat je gaat nadenken over al het aantrekkelijke van het vak voetbal (veel geld, leuk werk, trekt veel aandacht). Maar ik wist dat het in ons gezin onbespreekbaar was. Toch ging ik op zoek naar mogelijkheden. Toentertijd had je ook voetballers die wel betaald kregen, maar niet op zondag voetbalden (Folkert Velten, Jan de Graaf), dat leek mij ook wel wat. Maar mijn ouders wimpelden elke belangstellende club af. Dan maar wachten totdat ik 18 ben en zelf kan beslissen, zo dacht ik.

Vind jij dat christen zijn en voetbal samen kunnen gaan?

Lastige vraag. Persoonlijk zie ik géén verschil tussen het spelen van een voetbalwedstrijd, een spelletje monopoly, een potje dammen of het doen aan duivensport. Het gaat ten slotte allemaal om het verslaan van de tegenstander en dus het graag willen winnen. Echter hoe hoger je komt, hoe groter de belangen ook worden. Maar die belangen mogen op dit punt niet de doorslag geven. Het is belangrijk dat de sport niet op de 1e plaats komt in je leven. Is dit wel het geval, laten we eerlijk zijn, kleeft er aan sport een gevaarlijke kant. Je kan echter op een hele normale, sportieve manier omgaan met de sport.

Het gaat er dan ook om HOE je een wedstrijd speelt. Dat zullen medespelers, toeschouwers, tegenstanders en scheidsrechters moeten zien. Nu als jeugdtrainer moet je het goede voorbeeld ALTIJD geven, leesbare brieven zijn voor de jeugd. Daar ligt een belangrijke taak voor ons als jeugdtrainers, maar ook als ouder. Er zijn, vooral als de

jeugd wat ouder wordt, nog te weinig ouders die willen weten hoe hun kind zich gedraagt op het veld. Er wordt als Christen dubbel op je gelet. Dat is niet altijd waar te maken, maar dan gaat het er wel om hoe je daar over praat, uitpraat of hoe sportief je bent.

Hoe vind jij het, dat het LCJ landelijk een voetbaltoernooi organiseert, hoewel de meningen in de kerk best wel verschillend zijn over voetbal.

Dat moet je puur alleen zien als bindmiddel om met de jeugd in contact te blijven. Net zoals er zo veel meer bindmiddelen zijn (schaatsen, BBQ's, kampweken etc.).

Blijf met ze praten, want als zo'n jongere op een kruispunt in z'n leven komt en er is geen contact meer met de mensen van de kerk ben je ze kwijt.

Tijdens een periode in het ziekenhuis heeft je leven een belangrijke wending gekregen, ook als het om voetbal gaat! Wil je ons daar iets over vertellen?

Terwijl de betaalde clubs steeds meer belangstelling gingen tonen en concreter werden (er werden ook al bedragen genoemd), werd er op 17-jarige leeftijd een beslissing vóór mij genomen. Ik kreeg een ernstige knieblesure, die zo ernstig was dat de clubs 1 voor 1 afhaakten. Dat had me wat te zeggen. Tijdens dat revalidatieproces heb ik zowel binnen de vereniging als binnen de kerk en familie diverse mensen gesproken. Waar de clubs afhaakten (ik was niet meer interessant genoeg) waren deze mensen er wel voor me. Daar zat echte liefde achter. Veel gesprekken zijn er toen gevolgd en zij hebben mij gewezen op de andere Training die ik moest gaan volgen. Met die knie is het nooit meer goed gekomen, maar het is wel een herinnering aan Gods trouw in mijn leven. Hij heeft me toen vastgehouden. Destijds is de keuze voor mij gemaakt, ik kan die keuze nu van harte onderstrepen. Het echte Geluk vind je niet in de sport of voetbalwereld maar bij Hem alleen!

ZONDAGSSCHOOL "DE GOEDE HERDER"

Op de zondagsschool wordt op een kinderlijke wijze het evangelie van Jezus Christus vertelt. Alle kinderen vanaf 5 jaar zijn van harte welkom, om samen te zingen (Zijn naam groot te maken), om samen te bidden en te danken en om samen met aandacht te luisteren naar de Bijbelvertelling.

De kinderen zullen iedere week een psalmversje en een Bijbeltekst leren en opzeggen, waar punten mee gespaard kunnen worden. Aan het eind van ieder zondagsschool seizoen, kunnen de opgespaarde punten ingeleverd worden voor een mooi Bijbels waardevol cadeau of de punten kunnen nog langer opgespaard worden tot dat het kind van zondagsschool afscheid neemt. Iedere zondagmiddag, van 14.30 uur tot 15.30 uur, komen de zondagsschoolgroepen bij elkaar op de volgende locaties:

- De Fritsbodeschool;
- De Corneliszeemanschool;
- De Regenboog school;
- Het Groene kruisgebouw in Tollebeek (Fazantendrift 6)

Eerder werd er ook zondagsschool gegeven op de Pieter Zandt Urk en op de Wilhelminaschool, maar deze zijn opgeheven.

Omdat we samen kerk zijn en omdat de Heere Jezus het in de Bijbel zegt: Laat de kinderen tot Mij komen en verhinderd ze niet! Wat een liefde van de Heere Jezus, ook de kinderen mogen komen.

SPECIALE ZONDAGSSCHOOLKLAS UITGELICHT:

De naam zegt het al, een zondagsschoolklas met 'speciale' kinderen.

Bijzondere, waardevolle kinderen die elke week, op hun niveau horen van Gods liefde en Zijn genade. Op dit moment (juni 2012) bestaat onze zondagsschoolklas uit 9 leerlingen.

Deze leerlingen zijn allemaal 'anders begaafd' en hebben behoefte aan structuur en rust.

Doormiddel van een gestructureerd programma met hulp van picto's krijgen deze kinderen zondagsschool zoals alle andere kinderen uit onze gemeente.

We bidden, zingen, zeggen ons versje op en luisteren samen naar een Bijbelverhaal.

Elke zondagmiddag hebben we zondagschool op de Regenboogschool.

Nieuwe leerlingen zijn natuurlijk van harte welkom!

Voor vragen en informatie kunt u contact opnemen met de secretaris van de zondagsschool:

Jan Visser

Hooiland 19

8321 CZ Urk

0527 - 682766

zondagsschool@maranatha-urk.nl

Even voorstellen

Jacob Hoefnagel

Even voorstellen....

Ik ben Jacob Hoefnagel en ik ben getrouwd met Jenneke. Samen hebben we op dit moment de zorg voor drie pleegkinderen. Sinds kort ben ik jeugdouderling. Vorig jaar ben ik in de kerkenraad gekomen en ben ik eerst een jaar ouderling geweest. Waarom jeugdouderling? Ik vind het nog steeds leuk om met jonge mensen te werken, na drie jaar jongerenwerk en zeven jaar onderwijs. Sinds 2005 werk ik als docent Maatschappijleer aan de Jacobus Fruytier scholengemeenschap in Apeldoorn. Bij het kennismaken met nieuwe klassen vragen de leerlingen altijd, (na dat ze gevraagd hebben waar ik woon en of ik getrouwd ben en kinderen heb) naar mijn hobby's. Daarom hier ook maar mijn hobby's waar ik veel te weinig aan toe kom. Sleutelen aan mijn auto (gelukkig soms noodzaak), ik probeer één keer per week naar het werk te fietsen en ik heb van de nood een deugd gemaakt, tuinieren.

Een aantal van jullie hoop ik in tijdens een persoonlijk gesprek te treffen en de anderen bij de activiteiten of de jeugdzondag. Doorgaans ervaar ik Gods zegen in persoonlijke gesprekken met gemeenteleden. Het sticht me. Hopelijk mag ik voor jullie ook tot zegen zijn.

Jacob

Meindert de Boer

Even voorstellen.....

Mij is gevraagd om iets over mezelf te vertellen. Ik zal een poging doen. Mijn naam is Meindert de Boer (31 jaar) en ik ben alweer 4,5 jaar getrouwd met Jannie. We hebben 2 kinderen: Lukas en Thamar. Lukas is 2,5 jaar en Thamar is 9 maanden. Ik ben meester op basisschool De Branding in Swifterbant en werk daar met veel plezier. In mijn vrije tijd mag ik graag voetballen en hardlopen. Verder ben ik bestuurslid van De Rots, van de Christen Unie en geef ik op donderdagavond samen met Geert Berkhout leiding aan jongensvereniging Paulus.

Ik mag dit jaar voor het eerst jeugdouderling zijn, dus jullie zullen me regelmatig tegenkomen. Als ik iets voor jullie kan betekenen of zit je met vragen schroom dan niet me te bellen, mailen of wat dan ook.

Vriendelijke groet en wellicht tot ziens,

Meindert

*Jeugdouderlingen Jacob Hoefnagel,
Meindert de Boer,
Otto Bakker en Nanning Wakker*

Gegevens jeugdouderlingen:

Nanning Wakker (sectie Urkerhard)

Kamperzand 22, 8321 PC Urk
tel: 0527 681697 / 0612163502
@: n.wakker@kpnmail.nl

Otto Bakker (sectie Schuilplaatswijk)

Zeeasterstraat 16, 8321 XM Urk
tel: 0527 685665 / 0657604065
@: ottobakker@solcon.nl

Meindert de Boer (sectie Polderwijk)

Duinriet 5, 8322 CP Urk
tel: 0653692017
@: meindertenjannie@online.nl

Jacob Hoefnagel (sectie Maranathawijk)

Noorderzand 17, 8321 HZ Urk
tel: 0527 690072
@: hoefnagel@kpnmail.com

Verslag koffie ochtend *dominees vrouwen*

De vrouw van de dominee, iedereen kent haar wel. Maar eigenlijk weten we heel weinig van ze. Daarom nodigden wij, leden van de redactie, ze uit om eens een kopje koffie met ons te drinken en wat te kletsen. Nadat de afspraak gemaakt is komen mevrouw Polinder, mevrouw Korving en mevrouw de Boer bij ons op bezoek. Zenuwachtig zitten we op ze te wachten want ja, waar moet dit gesprek over gaan. En stiekem kijk je toch wel een beetje tegen ze op, de vrouwen van de dominees. We moesten eerst even aan elkaar wennen, maar na het tweede kopje koffie was het ijs gebroken. Als vrouwen onder elkaar babbelden we er op los. Hieronder een kort verslagje van wat we allemaal besproken hebben, niet alles natuurlijk, want dat blijft onder ons. . .

Van een luchtig gesprek over koetjes en kalfjes worden de onderwerpen gaandeweg het gesprek toch wat persoonlijker.

De domineesvrouwen zijn open over de gang van zaken als domineesvrouw. Allereerst vertelden ze om beurten hoe ze het ervaren hebben dat hun man een beroep naar Urk kreeg. Je hebt eigenlijk geen inspraak, je volgt je man in alles. Toch kan het soms wel moeilijk zijn. Je komt in een nieuwe woonplaats, een hele nieuwe omgeving, een nieuw huis, nieuwe burens. De kinderen gaan naar een andere school, moeten nieuwe vrienden maken. Je kunt eigenlijk niet eens wennen aan alle veranderingen, want in een gezin gaat alles door en moet je meteen aan de slag. Gelukkig zijn kinderen erg flexibel en passen ze zich snel aan. Hoe ouder, hoe moeilijker het wordt natuurlijk. De domineesvrouwen geven wel aan dat ze erop vertrouwen dat de Heere alles leidt en dat Hij hun hierin ook zal helpen.

Er is natuurlijk ook altijd een kennismakingsavond. Natuurlijk zie je dan zoveel gezichten die je niet allemaal onthouden kan. Ook dit heeft tijd nodig. Sommige domineesvrouwen gaan mee op kraamvisite of

kennismakingsbezoek, zo leren ze de gemeenteleden persoonlijker kennen. Dit is niet in alle gezinssituaties van de dominees mogelijk, omdat ze bijvoorbeeld nog een jong gezin hebben, waar ze niet gemist kunnen worden. Ook geven de vrouwen aan dat het belangrijk is dat de contacten, die je legt met gemeenteleden niet te persoonlijk worden. Het kan immers zo zijn dat je weer naar een andere gemeente vertrekt? Het wordt dan wel erg moeilijk om afscheid te nemen, de contacten weer te verbreken en weer helemaal opnieuw te moeten beginnen.

Omdat het onderwerp van deze jeugdgids liefde is, kunnen we er niet om heen. Hoe is het nou om verkering te hebben/ te krijgen met een dominee? De domineesvrouwen beginnen te lachen.

Eerst vertelt mevrouw Korving hoe ze haar man heeft leren kennen. "We zaten allebei in de redactie van een Jeugdcontactblad. En ja... van het één komt het ander. Vervolgens heeft ze haar opleiding stopgezet, omdat ze naar Friesland zijn verhuisd. "Je gaat voor de gemeente." Mevrouw Polinder vult aan: "Je kiest er echt niet voor om predikantsvrouw te worden. Je gaat voor de jongen,

maar het word je taak. Je wordt er voor ingewonnen.” Zelf moest ze er vroeger echt niet aan denken om predikantsvrouw te worden. Mevrouw Polinder is al student als ze dominee Polinder ontmoet, zelf is ze op dat moment kraamverzorgster. Op de trouwdag van dominee Middelkoop en zijn vrouw, die een vriendin is van haar, hebben ds. Polinder en mevrouw elkaar weer ontmoet. Zo kwam er meer contact en sloeg de vonk over. Ds. Polinder woonde in Nunspeet en mevrouw woonde in Barendrecht, een eind van elkaar weg dus! Mevrouw Polinder zegt: “De Heere maakt je gewillig, en dat is ook zo met beroepen.” “Afscheid nemen in de gemeente valt wel zwaar”. - Dit is in de week, waarop dominee Polinder zijn beroep kenbaar moet maken - . Mevrouw de Boer heeft haar man vlak voor zijn studie ontmoet. Hij gaf destijds wel aan dat hij met de studie zou beginnen, maar volgens mevrouw de Boer is het moeilijk je hier wat bij voor te stellen. Er wordt je dan wel de vraag gesteld: “Ben je wel geschikt als predikantsvrouw?”, maar je weet echt daadwerkelijk niet wat het allemaal inhoudt.

Ze antwoorden dus eigenlijk allemaal hetzelfde. Je begint van iemand te houden en dat is het belangrijkste, verder zie je wel hoe alles verloopt. Je weet immers toch niet hoe je toekomst er uit komt te zien en wat er allemaal te wachten staat.

Samen groei je naar het moment toe als je man een beroep krijgt. Allen hebben ook hierin ervaren hoe de Heere alles op deze weg heeft geleid.

Natuurlijk vragen we ons af of je als domineesvrouw nou ook een speciale taak hebt. Mevrouw de Boer geeft aan dat het gezin eerste prioriteit heeft. Ze hebben natuurlijk ook nog een jong gezin. Ook al is het soms een rommeltje thuis en de dominee moet onverwachts weg, het gezin gaat gewoon door! “Dan roep ik mijn kinderen bij elkaar en dan gaan we gewoon eten”. Mevrouw Korving geeft leiding aan een vereniging die ze heeft overgenomen van mevrouw Westerink. Op dinsdag -en donderdagavond is ze aanwezig bij het koor van de kerk. Ook doet zij vrijwilligerswerk in ‘Het Dok’. Dit bestaat hoofdzakelijk uit meeleven met de mensen.

Mevrouw Polinder zegt lachend: “Datgene wat in mijn vermogen ligt”. Zoals mevrouw de Boer ook aangeeft, mijn gezin is het belangrijkste! Mevrouw Polinder gaat mee op kraamvisites bij gemeenteleden. Ook recepties/condoleances etc. De dominee vindt het heel fijn als zijn vrouw mee gaat.

Hoe vinden ze het nou dat hun man altijd zo druk is en ook vaak onverwacht of 's avonds of in het weekend weggeroepen wordt? Hier hebben ze als predikantsvrouw geen moeite mee. Het is een grote gemeente, maar het is wel belangrijk om te proberen de rust te bewaren in het gezin.

Volgens mevrouw Polinder ben je nooit klaar in een grote gemeente. In de gemeente waar ze eerst woonden, waren ze ook wel eens gewoon klaar omdat dit niet zo'n grote gemeente was. Maar dat heb je hier nooit. Soms voel je dat je tekort schiet, je wilt dan wel nog eens daar langs. . . en daarheen. . . maar daar kom je niet altijd aan toe!

Mevrouw Korving is blij dat ze mee geweest is op de kennismakingsgesprekken. Mevrouw Korving geeft aan dat het pijnlijk is, als je bijvoorbeeld mensen niet kent tijdens een begrafenis. Volgens mevrouw de Boer is het geen doen om overal mee naar toe te gaan met een druk en jong gezin. Ze zegt: “Soms loop ik ergens en dan merk ik wel dat de mensen mij kennen, maar ik weet dan niet wie diegene is. Het heeft tijd nodig om te wennen en iedereen te leren kennen. . .

Alle drie predikantsvrouwen beamen dat ze zich niet anders voelen dan een gemeentelid. Mevrouw Polinder zegt: “Zoals jullie tegen ons aankijken, zo keken wij ook altijd tegen predikantsvrouwen op”. “Maar wij zijn niets veranderd hoor”, zegt mevrouw de Boer. “Het is belangrijk dat je jezelf blijft”, vult mevrouw Polinder aan. Als zij vertelt dat haar buurvrouw, haar ook altijd aanspreekt met ‘mevrouw’... zegt mevrouw Korving lachend: “Ik heb geen buurvrouw”..

ACTIVITEITENOVERZICHT IN DE KERK

Ook in het nieuwe seizoen willen wij jou ontmoeten! Samen met jou willen we andere jongeren ontmoeten. Als groep willen we elkaar ontmoeten en beter leren kennen. Dit kan tijdens de activiteiten die ook dit seizoen weer op het programma staan!

Het programma voor het komende seizoen is als volgt:

September	Startweekend voor de jeugd waarin de volgende activiteiten worden georganiseerd:
15 september	- kanoën met de jeugd van 12-16 jaar
16 september	- jeugdzondag voor de jongeren van 15 jaar en ouder
6 oktober	Volleybaltoernooi, vanaf 15 jaar.
Zaterdag in oktober	Zwemmiddag in het Bun, kids van 6-12 jaar
27 oktober	LCJ- dag te Schiphol- Rijk voor jongeren van 16 jaar en ouder, het thema is: 'Mijn tijdlijn'
17 November	Landelijk Volleybaltoernooi
November	Schaatsen met de volgende leeftijdsgroepen:
/December	- 6 - 11 jaar
	- 12 - 15 jaar
	- 16 jaar en ouder
Januari	Zaterdag naar Winterberg, voor de jongeren van 16 en ouder
Februari	Gymmiddag voor de kids van 6-12 jaar
	Lady's Night voor dames van 21 jaar en ouder
Maart	Schietactiviteit voor de jongens (12+ en 16+)
	Workshop voor de meiden (12+ en 16+)
April	LCJ- dag met bezoeken aan Amsterdamactiviteit voor de jongeren van 12 -16 jaar.
	BBQ op Koninginnedag voor de jongeren van 16 jaar ouder.
Mei	Nachtje weg met de jongeren van 12 - 16 jaar.
Juni	Weekendweg voor de jongeren van 16 jaar en ouder
Juni/juli	Afscheid van de zondagsschool jongeren

Verder wordt er volgend jaar de gemeentedag georganiseerd met diverse activiteiten. We zullen alle suggesties die jullie hebben gedaan meenemen en waar mogelijk proberen uit te voeren. Mogen we jou ontmoeten tijdens de activiteiten?

Groetjes, de activiteitencommissie

LIEFDE IS.... ELKAAR ONTMOETEN

Jan de Boer, Mariska Leenheer, Jantine de Boer,
Gerard Zeeman, Margreet de Boer,
Willemien Korf, Bertine Visser - Post,
Lenie ten Napel - Visser, Hein Kramer
Niet op de foto: Wouter Rustenburg

KAMPWEEKEND 'OP REIS MET GOD'

Van 8 juni tot 11 juni 2012 zijn verschillende jongeren van de kerk een weekendje weg geweest naar de kampboerderij in Hulshorst. En niet zomaar een weekendje weg... de activiteitencommissie heeft er voor gezorgd dat alles tot in de puntjes geregeld was. Iedere zondagavond komen nog veel jongeren van het kampweekend bij elkaar om samen te zingen. Hoe mooi kan dat zijn!

Alice Romkes (19 jaar) en Emmaly de Vries (20 jaar) vertellen over het kampweekend:

Het is een heel leuk weekend geweest en we hebben SUPER leuke activiteiten gedaan rondom het thema: 'Op reis met God'. Het is een toepasselijk thema. We hebben fijne gesprekken met elkaar hierover gehad, waardoor we een andere kijk op het leven hebben gekregen. Op zondagmiddag kregen we in alle rust op de zandverstuiving een persoonlijke opdracht, die veel voor ons heeft betekend. Je besepte toen echt dat God altijd bij je is en je overal bij helpt als je er maar om vraagt. Ook hebben wij nieuwe vrienden leren kennen, waarmee wij nog steeds goed bevriend zijn. Doordat we samen op kamp met de groep veel hebben gezongen, zingen we nu elke zondagavond met een groep jongeren van kamp bij iemand in huis! Dit is altijd heel gezellig en je leert elkaar hierdoor weer beter kennen. Wij gaan zeker te weten volgend jaar weer mee & JIJ hopelijk ook?! Het is zeker de moeite waard!

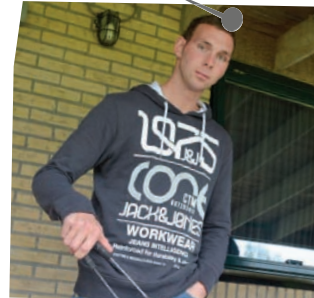
Joanne Post - de Boer en Christine Romkes:

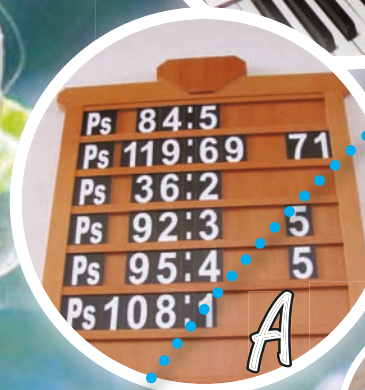
De eerste nacht ging iedereen slapen. Je gaat toch niet slapen als je op kamp bent? Haha, het was dus echt jammer dat iedereen naar bed ging 's avonds na de gezellige dropping. 's Nachts hebben wij nog een hoop lol samen gehad. Maar tjah, dan slaat de klok 7.00 uur, dan is het toch echt wel tijd om van bed af te komen. Dus hebben we iedereen maar even wakker gemaakt met pannendecksels.. Zo leuk, dat begrijpen jullie wel!

Op zaterdag hebben we een spetterend (lees: nat) zeskamp gehad. Lachen, gieren en brullen. Zondagmiddag zijn we op de zandverstuiving geweest en hebben we van de groepsleiding een persoonlijke opdracht gehad. Deze opdracht heeft ons allemaal aan het denken gezet. Het thema van het weekendje weg was: Op reis met God. In de opdracht kwam dit thema tot toepassing op ons eigen leven. We raden iedereen aan, om de volgende keer mee te gaan.

Pieter van Slooten vertelt:

Ik kijk terug op een heel gezellig kampweekend. We hebben ook veel gehoord over het thema 'Op reis met God'. Verder hebben we veel leuke dingen gedaan: Zeskamp, Dropping, BBQ en ter afsluiting bowlen. Al met al een heel leuk kampweekend.

Maranatha:

☒ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Immanuel:

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Schuilplaats:

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☒

Beste jongeren, zit je in de kerk ook weleens om je heen te kijken? Weet je precies hoe de kerk eruit ziet? Of moet je toch wel even nadenken bij het zien van de foto's die horen bij de fotopuzzel? We hebben een leuke uitdaging voor je! Zoek bij bovenstaande foto's de juiste oplossing, zet de letters van de kerk op de juiste plek en kom zo achter de uitkomst.

Dit mag je natuurlijk samen doen, maar wie weet kun je het ook wel alleen als je heel goed nadenkt.

De oplossing kun je, vóór 1 oktober 2012 (met vermelding van je naam en adres en telefoonnummer), mailen naar puzzeljeugdgid@gmail.com. Wie weet, ben jij één van de winnaars van de fotopuzzel! Succes!

Fotopuzzel

A

E

O

L

R

W

K

J

I

F

D

V

Die in de schoolplaats
des Allerhoogsten
is gezeten,
die zal vernachten
in de schaduw
der Almachtigen.

Pak je eigen Bijbeltje erbij, dan is het niet moeilijk om de juiste antwoorden te vinden! De oplossing kun je inleveren bij Familie Bakker, Zeeasterstraat 16. Bij het inleveren van de goede oplossingen krijg je wat lekkers. Uit al de ingeleverde oplossingen kiezen we 3 winnaars! Zet hem op! **Kijk snel op de volgende pagina.**

Wat is liefde?

In deze Bijbelstudie gaan we ontdekkingen doen over de liefde. Ben jij nieuwsgierig? Lees dan snel verder.
Er wordt veel gesproken en gezongen over de liefde. Je moet lief zijn voor de mensen om je heen, thuis, op school en overal. Ook in de kerk zingen we psalmen over de liefde. Weet jij een psalm waar over liefde wordt gesproken?

Is liefde eigenlijk wel zo belangrijk?

Lees 1 Korinthe 13:1-3 en beantwoord de volgende vragen.

1. Als ik de liefde niet heb, dan ben ik...

☐ Stoer!	☐ Niets!
☐ Mezelf!	☐ Alles!

2. Liefde is dus belangrijker dan:

- Het spreken van de talen van
- Het hebben van gaven
- Alles kennis)
- Een groot hebben
- Alles wat je hebt

(Kies uit de volgende woorden: Profetische, mensen en engelen, weggeven, geloof, weten)

Lees 1 Korinthe 13 vers 13 en vul in: Zo blijven dan...

.....

.....

Maar de meeste van deze is de

Wat is volgens jou het belangrijkste op de volgende vraag:
"Is liefde wel zo belangrijk?"

Het hebben van liefde is belangrijker dan goed je best doen. Zelfs als je iets goeds wilt doen voor je vader, moeder, vriendje of vriendinnetje, dan heb je er niets aan, als je het zonder liefde doet. De liefde komt eerst!

We lezen nog een stukje uit de Bijbel... Lees Johannes 13 vers 34 en 35

- Wat is de opdracht van de Heere Jezus?
.....
- Waaraan kunnen andere mensen zien dat jij een volgeling van de Heere Jezus bent?
.....

Zoek 1 Korinthe 13 op en lees de verzen 4 t/m 7 en omcirkel aan de hand van dit Bijbelgedeelte het juiste antwoord

De liefde ...

... is geduldig (lankmoedig)	Ja/Nee
... is vriendelijk	Ja/Nee
... is jaloers	Ja/Nee
... is opschepperig	Ja/Nee
... kwets niemand zijn/haar gevoelens	Ja/Nee
... denkt vooral aan zichzelf	Ja/Nee
... is blij met onrecht	Ja/Nee
... is blij met de waarheid	Ja/Nee

Lees 1 Johannes 3:18

We moeten niet liefhebben met
..... maar met.

Kruis het juiste antwoord aan:

Liefhebben is dus:

- ☐ Zeggen dat je van iemand houdt en verder niets...
- ☐ Een keuze maken om te doen wat goed is voor de ander...
- ☐ Een goed gevoel hebben over iemand...

Laten we hier nog eens verder over nadenken!

Als de liefde alleen maar een gevoel is zou ik anderen niet kunnen liefhebben als ik...

(kruis aan)

- ☐ Mij boos voel
- ☐ Zin heb om aardig te zijn
- ☐ De ander niet leuk vind
- ☐ Mij verdrietig voel
- ☐ De ander superaardig vind
- ☐ Mij gelukkig voel
- ☐ Er geen zin in heb
- ☐ Geen 'liefdegevoel' in mij heb

Wat denk jij, is iemand liefhebben alleen wat je voelt, of ook iets waar je voor kiest? Waarom denk je dat?

.....

Natuurlijk is liefde ook een gevoel van binnen. Je houdt van je vader en/of moeder, van je broertjes/zusjes en van heel je familie en vrienden. Dit kun je soms heel sterk voelen.

Maar als je niet aan hen laat zien dat je van ze houdt, dan houd je alleen maar rekening met jezelf.

Wat doe jij om aan je familie/vrienden te laten merken dat je van ze houdt?

.....

.....

Lees 1 Johannes 4:16

In de 2e zin van dit vers staat:

God is.....

Dat betekent dat God is zoals je ook al gelezen hebt in 1 Korinthe 13.

God zou niet van jou vragen om zo goed te zijn voor anderen, als Hij dat zelf ook niet voor jou was!

Lees 1 Korinthe 13 nog maar een keer en denk daarbij:

Zo goed is God voor mij!

Zending Lopers in het zonnetje!

Dit zijn Janneke en Elisabeth, dochters van Karel en Elly van der Heijde. Janneke is 18 jaar en doet de opleiding voor onderwijsassistente op het Hoornbeeck College. Elisabeth is 15 jaar en zit nog op de Pieter Zandt. Ze zit in het vierde jaar van Zorg en Welzijn. Samen lopen ze zending in "ut naaie plan". Ze doen dit niet voor zichzelf, maar voor de zending om geld op te halen voor de mensen die dit nodig hebben.

Ook vinden ze het fijn om zo hun steentje bij te dragen binnen de kerk. Ze doen dit al vijf jaar en willen dit voorlopig ook blijven doen, want ze zijn het nog niet zat. Het leuke vinden ze dat de mensen je leren kennen na zoveel jaar en weten wie er bij hun aan de deur komt met de collectebus.

Een leuke anekdote van de dames:

Janneke liep eens zending en er liepen 2 buurkinderen met haar mee. Toen ze bij een huis voor de deur stonden en de vrouw geld aan het pakken was zei één van de buurkinderen: 'Wat een rare vloer is dat!' De vrouw kwam net weer aan lopen en zei: 'Wat hoorde ik daar?' Tja, dan sta je wel even raar te kijken!

JONGENSVERENIGING GIDEON

Hallo allemaal, Tromp Korf en Jacob Willem de Boer vertellen over jongensvereniging Gideon 1. Onze vereniging heet Gideon 1 en elke zondagmiddag komen wij samen in de Maranathakerk met nog ongeveer 15 andere jongens, om samen met Riekelt Korf en Cees Zeeman te praten over de Bijbel. We doen dit aan de hand van een dagboekje. Zo hebben we het iedere week over een ander thema. Dit maakt het zo leuk en leerzaam. Wij vinden het fijn om samen met nog meer jongens na te denken over de Bijbel. We hebben elke keer weer een goed gesprek. Na afsluiting is er elke week weer wat lekkers! Wil jij ook op een jongensvereniging, dan ben bij ons je van harte welkom!

DE WEBSITE VAN DE KERK: WEL ZO HANDIG VOOR JOU!

Enkele jaren geleden is de website www.maranatha-urk.nl opgezet vanuit de Jeugdraad. De start van de website was op 21 april 2009 en sinds die tijd is het echt een informatiekanaal geworden.

Via de website kun je foto's van alle jeugdactiviteiten bekijken, je aanmelden voor de activiteiten, vind je leuke aansprekende artikelen (uitsmijters) en vind je allerlei informatie over onze gemeente.

Het nieuws op de website wordt regelmatig aangepast, zodat het zeker de moeite waard is om de site regelmatig te bezoeken. Op deze manier blijf je op deze digitale manier op de hoogte van dat wat er speelt in de grote gemeente. Meest handig is natuurlijk om de website als startpagina op de computer in te stellen.

Met behulp van een financiële bijdrage van de Jeugdraad, de bazaarcommissie, de commissie Gemeentedag en de kerkenraad wordt de website momenteel onder handen genomen.

REISVERSLAG COMPASSION

Dromen KOMEN UIT...!

Compassion is een christelijke hulporganisatie die in 26 ontwikkelingslanden meer dan 1,2 miljoen kinderen de kans geeft de cirkel van armoede te doorbreken. Dat doet Compassion door kinderen via één-op-één-sponsoring te voorzien van hulp: lichamelijk cognitief, emotioneel, sociaal en geestelijk. Compassion biedt die hulp via lokale kerken in ontwikkelingslanden.

Marjan van Houwelingen heeft al lange tijd contact (per brief) met een sponsorkind. Haar sponsorkind volgt het Compassion- project. Marjan vertelt over haar ontmoeting met haar sponsorkind in Brazilië:

bevrijdt kinderen van armoede
Compassion
in Jezus' naam

Terwijl hij weg rijdt in de kleine witte taxi kijk ik hem na. Ik zie zijn lange zwaaiende arm uit het raam steken. Ik denk terug aan het moment toen wij ruim tien jaar geleden begonnen te schrijven met elkaar. In het begin waren zijn brieven geschreven door de begeleiders van het project. Zelf maakte hij mooie kleurrijke tekeningen. Door de jaren heen werden zijn brieven persoonlijker. Hij schreef mij over zijn grote passie voetbal, over het project dat hij bezocht en over zijn familie. Ik was blij toen hij schreef dat hij Jezus in zijn leven had toegelaten. Toen ik ruim een jaar geleden één van zijn brieven ontving, begon mijn hart sneller te kloppen. Ik las hoe hij zijn grootste droom omschreef. Zijn droom om mij te ontmoeten. Nu sta ik hier en zie ik dat zijn taxi langzaam verdwijnt in het verkeer. In gedachten verzonken loop ik terug naar de groep.

Ik voel de tranen achter mijn ogen branden wanneer ik terug denk aan deze prachtige dag. Ik heb genoten van de blijdschap die ik in zijn ogen zag. Op het voetbalveld vertoonde hij vol trots zijn kunsten. Hij vertelde dat hij feest had gevierd met zijn vrienden op het project toen hij hoorde dat ik zou komen. Samen hadden ze geld ingezameld om zijn haar te kunnen laten knippen bij de kapper. Met zijn stralende ogen keek hij mij aan en vertelde hij mij dat ik in het echt nog veel mooier was dan op de foto's die hij had gekregen. Hij liet mij een vergeelde foto zien waarop ik tien jaar geleden samen met mijn man in de tuin van mijn ouders stond tussen de bloeiende struiken. Hij vroeg mij waar ik zijn brieven in bewaarde. Terwijl hij mij vertelde hoe graag hij had willen voetballen met mijn man en zoontje streelde hij hun gezichten op de foto's in het kleine boekje dat ik hem had gegeven.

Met mijn camera om zijn nek liepen we samen door het

dierenparkje. Vol enthousiasme schoot hij foto na foto. Ik was diep geraakt toen de prachtige oudere vrouw woorden tot God prevelde terwijl zij mij omhelsde. Dertig jaar geleden was zij gestart met het project. Door haar was hij binnen het project gekomen. Hij keek mij stralend aan toen hij vertelde dat hij dankzij haar een sponsor had gekregen. Door haar hadden wij elkaar leren kennen. Hij drukte ons beiden tegen zijn borst. Ik voelde zijn hart kloppen. In de afgelopen jaren had hij veel uitdagingen moeten doorstaan. Zijn begeleider vertelde dat hij langzaam was weggeleden in de wereld van drugs en geweld. De invloed van zijn oudere broers kon hij niet weerstaan en zijn moeder werkt van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat om te kunnen voorzien in de eerste levensbehoeften. Het lukt echter niet om hem iedere dag eten te geven. Daarom voorziet het project hem regelmatig van warme maaltijden. In het afgelopen jaar was hij sterker geworden om zich staande te kunnen houden in de sloppenwijk. Hij was andere keuzes gaan maken en volgt nu met plezier de lessen op het project. Ze geven hem hoop door te investeren in zijn voetbaltalent. Zijn voetbal T-shirt met zijn naam op de achterkant heeft hij de hele dag vol trots gedragen. Bij het afscheid bid ik tot God voor bescherming voor deze prachtige jongen. Ik bid dat hij zijn dromen mag nastreven. Dat dromen uitkomen, heeft deze dag bewezen.

Voor 29 euro per maand kun je een kind sponsoren en hem/haar voorzien van onderwijs, medische zorg, emotionele en sociale begeleiding en geestelijke groei.

Zou u/ jij net als Marjan een kind, voor wie u/jij een levensgroot verschil kunt uitmaken, willen sponsoren?

Ga naar: www.compassion.nl en meld je aan!

GODS LIEFDE OVER DE GRENS!

*Je ooit **AFGEVRAAGD** wat Hessel en Cobie in Botswana
voor werk doen?*

*Hoe zij daar aan het werk zijn in **GODS KONINKRIJK?***

Ofeuh, denken jullie 'fijn dat zij dat werk willen doen, zij liever dan ik'?

Een reis naar het verre 'Botswana' heeft onze ogen geopend en onze harten veranderd!

Een jaar van voorbereiding ging vooraf aan de reis die we zouden maken naar Botswana. We voelden ons toen al gesteund door velen en bereidden onze reis gedegen voor. Het doel van deze reis zou zijn; ervaren wat zending is en zien hoe God ook over grenzen in andere werelddelen werkt.

Ons, de B-leave groep, is gevraagd jullie iets te vertellen over onze reis naar East Hanahai, Botswana!

Het is voor ons onmogelijk jullie te omschrijven hoe gezegend en verrijkend deze reis voor ons is geweest, maar we doen een poging daartoe!

23 juli 2012 was het dan eindelijk zover. De dag was aangebroken dat onze reis naar Hessel en Cobie in East Hanahai, Botswana zou beginnen. Uitgezwaaid door familie, vrienden en bekenden betrokken we vanaf de Immanuelkerk naar Schiphol, vanwaar we via een overstap in Frankfurt naar Johannesburg in Zuid-Afrika vlogen. Eenmaal veilig aangekomen in Zuid-Afrika vervolgden we onze reis met busjes naar Botswana. Alleen het reizen was al een ervaring op zich doordat werkelijk alles anders was dan in Nederland.

Na twee dagen reizen en heel veel bijzondere, komische en enerverende ervaringen rijker restte ons nog de laatste 60 km over een onverharde weg naar East Hanahai, het dorpje in de woestijn waar de Naro mensen wonen. We waanden ons al na 20 minuten onverharde weg in 'the middle of nowhere' en vroegen ons stilletjes af wanneer we het eindpunt zouden bereiken.

En toen was het moment daar..... Waar we al een jaar naar uitkeken was zover, we waren op onze bestemming aangekomen. Terwijl we uit de busjes stapten zagen we daar de bevolking al staan, ze hadden naar onze aankomst uitgekeken. Vanaf het eerste moment voelde we ons verbonden met deze mensen die we nog niet eens kenden. En weet je wat daar de reden van was? We beseften dat zij in dezelfde God als ons geloofden en ook Zijn liefde nodig hadden in hun leven. De rest van de weken zou deze band alleen maar sterker worden omdat we merkten dat God aan het werk is in deze mensen.

Het aanpassen aan de cultuur en het leven daar ging sneller dan we verwachten. Al na twee dagen wisten we niet anders of we sliepen in tenten, wisten ons in een teiltje koud water en waren tevreden met een gat in de grond als toilet en kakkerlakken, ezels, koeien en kippen als huisdier.

We waren deze weken niet alleen gekomen om zelf iets te leren maar ook om iets voor de mensen daar te betekenen. Het was de bedoeling dat we een kerk gingen bouwen en douches maken bij verschillende dorpsbewoners. Al vanaf de eerste dag werd er hard gewerkt aan de bouw van de kerk en konden we daardoor de eerste zaterdag al vieren dat het hoogste punt was bereikt. Dit was een van de vele bijzondere momenten die we meemaakten. Wij zongen als groep Psalm 122:1, terwijl de mensen van daar in hun taal ook een lied zongen. Het 'Kom ga met ons en doe als wij, Jeruzalem wat ik bemin, wij treden uwe poorten in', had voor ons nog nooit zo mooi geklonken. Hessel las daarna voor uit de Bijbel (in het Naro) en ging voor in gebed, een ontroerend moment!

De eerste zondag kerkten we in de buitenlucht, terwijl we de tweede zondag al kerkdienst konden houden in de nieuw gebouwde kerk. Ook deze diensten waren bijzonder! In verschillende talen werd Gods naam geloofd, geprezen, gedankt en verkondigt aan de mensen! Het leek wel Pinksteren, Hessel zorgde ervoor dat ieder in zijn eigen taal de preek kon verstaan! Bijzondere zondagen waarin we ons samen verbonden voelden in de Liefde van God!

Het was ook erg mooi om wat te kunnen zien van het vertaalwerk van Hessel! De San-mensen zijn hongerig naar het Woord en willen graag uit de Bijbel horen en leren. Inmiddels mag het Nieuwe Testament al helemaal klaar zijn en mochten wij zelfs bij het moment zijn dat de eerste tastbare delen van de Bijbel aan Hessel overhandigd werden. 'Bible, wonderfull book, wonderfull book of God'; zongen de mensen (en wij met hen) toen Hessel de Naro- Bijbel in handen had. Stel je eens voor, jaren van werk ging hier aan vooraf, en onder Gods zegen mag het Nieuwe Testament nu klaar zijn.

Elke werkdag begon rond zeven uur, half acht met een ontbijt van brood en/of Milliepap. Milliepap en thee werden klaargemaakt op een houtvuurtje, elke morgen trouw aangestoken door Johan, Lubbert en Meindert! Het echte werk begon rond acht uur! Na een paar dagen samen voorbereidend bezig te zijn geweest aan de bouw van de kerk hadden we al heel gauw structuur aangebracht in het werken. Om de beurt hadden er steeds 3 meiden een dag corvee. Zij moesten dan helpen met het koken, het klaarmaken van de koffie en het eten en het doen van de was. Een ander groepje

meiden deed dan het kinderwerk: Bijbelverhaal vertellen, knutselen, zingen en spelletjes doen met de kinderen. De rest van de meiden ging dan onder leiding van Nanning met wat jongens het dorp in om bij verschillende mensen een douche te bouwen. Zo'n acht jongens werkten elke dag keihard aan het bouwen van de kerk, een zware klus! Dan waren er nog onze betonstorters; Lubbert Kramer, Auke, Jacob en Louw, zij storten bij de gebouwde douches een betonnen vloer, een precies werkje! Ook de bevolking was er elke dag om te helpen bij al dit werk. In ruil daarvoor kregen ze elke dag een warme maaltijd.

Kunnen jullie het je voorstellen?

Blank en bruin, Urkers en San-people.

We werkten samen, we aten samen, we lachten samen
EN We dienden samen dezelfde God in ons zingen, bidden en Bijbellesen.

Voordat we het wisten en wilden kwam er een eind aan ons verblijf bij Hessel en Cobie en de San-mensen. Een moeilijk afscheid volgde, want er was een liefdevolle band opgebloeid met deze mensen. Ook was het moeilijk afscheid nemen van Hessel en Cobie, zij hebben als een vader en moeder voor ons gezorgd en wij voelen ons bevoorrecht dat wij hebben mogen zien wat zij voor Groots werk mogen verrichten onder deze mensen.

We hadden het als groep fijn! We voelden ons in het gezelschap van Hessel en Cobie net een grote familie! Elke dag hadden we Bijbelstudie of momenten dat we nadachten over een gelezen Bijbelgedeelte en stellingen. Ook deze Bijbelstudie momenten waren erg verrijkend voor ons verdere leven. Verschillende keren hebben we samen gebeden of God ons wilde helpen Hem te dienen, ook als we de keuze voor Hem nog niet gemaakt hadden! God was met ons bezig en liet ons inzien dat Hij vanaf het moment dat wij gedoopt werden al naar ons toe gekomen is!

Was het dan echt nodig dat we daarvoor naar Botswana moesten? Om te leren inzien dat God ons Zijn liefde wil schenken en we Hem alleen moeten volgen in ons leven?

Misschien niet! Ook in de kerk horen we elke zondag over Gods bevrijdende liefde, maar door deze reis heeft God dat in onze levens weer extra willen bevestigen. En weet je, wij mogen hier weer van getuigen aan jullie! Want dat we samen kerk zijn moet ook daarin getuigen, samen als jongeren elkaar aansporen in het geloof, voor elkaar bidden, met elkaar optrekken en samen God dienen! Iets mooiers bestaat er niet.

Ps. Willen jullie bidden voor Gods werk over grenzen heen? Willen jullie bidden voor Hessel en Cobie, bij al het werk wat zij mogen doen? Willen jullie bidden voor elkaar? We hebben elkaar immers nodig om God te dienen in Zijn Koninkrijk.

DE JEUGDRAAD

Langs deze weg willen we graag nog eens de structuur en het doel van de jeugdraad uitleggen. De jeugdraad is alweer zo'n 8 jaar geleden in het leven geroepen om de jeugdouderlingen te ondersteunen in het jeugdwerk. Het doel van de jeugdraad is om de verschillende commissies binnen het jeugdwerk aan te sturen en de onderlinge samenwerking te bevorderen. Met het beleidsplan van 2004 zijn we aan de slag gegaan met 4 commissies.

DE ACTIVITEITENCOMMISSIE

Taak: Om activiteiten voor de jeugd binnen kerk en gemeente te organiseren en te begeleiden.

DE STEUNGROEP

Taak: Om contact met de jongeren te onderhouden, momenteel gebeurt dit d.m.v. kaarten en bezoeken.

DE REDACTIECOMMISSIE

Taak: Het verzorgen van de jeugdgids, internetpagina en het aandragen van thema's.

DE VERENIGINGENCOMMISSIE

Taak: Coördineren van de jeugdverenigingen, jongens/meisjes, -16 en +16 verenigingen, verzorgen van zaalruimte en leiding.

CONTACT PERSOON LCJ

Taak: Contact houden met het LCJ, verschillende acties, thema/kaderavonden onder de aandacht brengen van de vele vrijwilligers.

Elke commissie heeft zijn eigen taak en verantwoordelijkheid, de jeugdouderlingen komen regelmatig bij de commissies langs om zo nodig advies en/of sturing te geven.

De jeugdraad komt 3 keer per jaar bij elkaar, in deze vergaderingen proberen de onderlinge commissies zoveel mogelijk afspraken met elkaar te maken.

Bijvoorbeeld: De activiteitencommissie heeft de jeugdvereniging nodig om de leiding en de jongeren van de verenigingen te pakken te krijgen.

De jeugdverenigingen hebben de activiteitencommissie weer nodig om met de activiteiten mee te doen of deze te ontplooiën. Het is dus net zoals in 1 Korinthe 12 vers 15 t/m 18 staat; we hebben elkaar nodig. De voet heeft de hand nodig en het oor kan niet zeggen dat hij niet bij het lichaam hoort.

De jeugdraad beheert de financiën van het jeugdwerk binnen onze gemeente en we hebben een eigen voorzitter en secretaris. De afgelopen tijd zijn er een aantal veranderingen gekomen binnen de verenigingencommissie en de steungroep. Binnen de steungroep zijn een aantal vrijwilligers bereidt gevonden om samen met de jeugdouderlingen de 18 jarige jongeren te bezoeken. Dit scheelt veel werk. Het is heel verrijkend om op deze manier contact te hebben met de jongeren en te horen hoe het met ze gaat. We ervaren de bezoeken als zeer positief. Extra leuk is het dat er jongeren aangegeven hebben ons te willen ondersteunen in deze bezoeken. Een echte steungroep dus.

Zonder 100% volledig te kunnen zijn, hopen we jullie een kijkje te hebben gegeven in de keuken van de jeugdraad. Mochten jullie zelf ideeën en suggesties hebben voor het jeugdwerk dan kun je altijd één van de jeugdouderlingen aan hun jas trekken. Ook hebben we altijd vrijwilligers nodig, voor één van de commissies of voor de verenigingen. We nodigen u of jullie uit om je aan te melden.

Één van de belangrijkste taken waarin iedereen mee kan doen is het gebed. We kunnen nog zoveel vergaderen en beleid maken als er geen gebed is, kunnen we beter thuis blijven. Daarom roepen we u en jullie op om ook het jeugdwerk binnen onze kerk mee te nemen in het gebed voor de troon van de Almachtige Die ons daar zo graag ontmoet.

De jeugdamtsdragers

BELIJDENIS DOEN

IEDER JAAR KUN JE IN DE JEUGDGIDS DE OVERZICHTEN VAN DE CATECHISATIES EN VERENIGINGEN VINDEN. ALS WE HET HEBBEN OVER HET CATECHISATIE SEIZOEN, ZIE JIJ ER DAN OOK WEER NAAR UIT OM DE CATECHISATIE LESSEN TE VOLGEN?

Er is ook een bijzondere catechisatie en dat is de belijdeniscatechisatie. Daar zijn nogal eens vragen over die ds. Kater graag wil proberen te beantwoorden. En als je nu meteen de neiging hebt om (teleurgesteld) deze bladzijde over te slaan, lees juist dan even verder! Want in ieder geval leert de Bijbel duidelijk dat je een keuze moet maken. Of word er met deze woorden onrecht aangedaan, omdat je zo graag belijdenis zou willen afleggen, maar het (door welke omstandigheden dan ook) niet kunt doen? Waar het juist om gaat is echter dat je jezelf ervan bewust bent dat Gods Woord jouw belijdenis eist.

Er 'amen' op zeggen, is belijdenis doen.

MÁG IK WEL?

Laat ik eerst zeggen dat ik blij ben met de vragen over het doen van 'openbare geloofsbelijdenis'.

Je behoort dan in ieder geval niet tot de groep die het vanzelfsprekend wel of even vanzelfsprekend niet doen. 'Vanzelfsprekend' en echt geestelijk leven zijn als water en vuur.

BELIJDENIS DOEN?

'Ja, natuurlijk!'

'Ik ben verloofd, en als we straks trouwen en kinderen krijgen, moeten de kinderen toch ook gedoopt worden. En dat kan alleen als we belijdenis gedaan hebben...'

'Ik ben gedoopt, omdat ik een verbondskind ben. Maar bij echt lid van de gemeente zijn, hoort toch ook dat je Avondmaal viert. Daarom geef ik me op voor de belijdeniscatechisatie, ik ben daar nu oud genoeg voor en ik moet toch een keer een keuze maken...'

'Ik wil mezelf niet bedriegen. Ik zeg ook eerlijk dat ik onbekeerd ben. Maar je doet immers ook geen belijdenis van je geloof, maar van de waarheid. Daarom kun je ook best, als je er de leeftijd ervoor hebt, belijdenis doen. Daar moet je niet al te moeilijk over doen. Het is een goede zaak om je aan een kerk te binden...'

'Nee, natuurlijk niet!'

'Allemaal vroom gedoe. Ik wil eerst wel eens wat genieten van de wereld en een poosje lol hebben. Straks komt 'huisje, boompje, beestje' en dan word ik vanzelf wel wat serieuzer of ik hou het misschien wel voor gezien...'

'Ik ben nog onbekeerd. Daarom doe ik geen belijdenis. Ik zit daar ook eigenlijk niet zo mee. Daarmee uit...'

Wellicht moet er voor jou nog iets anders ingevuld worden? Doe dat maar! Ga voor jezelf eens eerlijk na bij welk antwoord je je thuis voelt. Of herken je jezelf er niet in, omdat je het nu juist niet vanzelfsprekend vindt om belijdenis te mogen doen? Waarom aarzel je, waarom word je soms zo heen en weer geslingerd, waarom zie je er eigenlijk tegenop dat straks de mededeling over de belijdeniscatechisatie er weer aankomt? Brengt deze nood je bij de Heere?

'JA'-zeggen... Waarop?

Het is in ieder geval eerst nodig om te weten waarop je 'ja' zegt bij het doen van geloofsbelijdenis. Ik raad je aan om het slot van het 'Kort Begrip' (achter in je psalmboek) te lezen en de vragen die gesteld worden in het formulier 'Om de Heilige Doop te bedienen aan volwassen personen'.

Mag jij hierop 'ja' antwoorden?

Om over na te denken:

Denk je dat je op bovenstaande vragen bevestigend kunt antwoorden zonder persoonlijk geloof, dus alleen met een verstandelijk toestemmen? Waarom móet jij belijdenis doen? Leessuggestie: Ruth 1: 1-18

BELIJDENIS DOEN!

Is belijdenis doen 'op de goede manier' hetzelfde als verklaren dat je een kind van God bent? Doe ik belijdenis van het geloof of doe ik belijdenis van mijn geloof? Anders gezegd: Gaat het erom wat ik geloof of dat ik geloof?

Het geloof

Het voorwerp van de belijdenis is de gereformeerde leer, de leer der zaligheid! Dat is de leer zoals die tot ons komt in het Oude en Nieuwe Testament en die beleden wordt in de belijdenisgeschriften van de Reformatie: de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis, de Dordtse Leerregels. Daarom wordt er belijdeniscatechisatie gegeven, vaak aan de hand van het 'Kort begrip der christelijke religie' (zie achter

JA....? NEE....?

Geschreven door: Ds. M.J. Kater.

in je psalmboek). Het gaat erom dat deze leer gekend wordt. Dat gaat niet buiten je verstand om, naarmate de Heere je gaven van verstand geschonken heeft. Vandaar dat op de zogenaamde 'aannemingsmiddag' er ook, voorafgaand aan een persoonlijk gesprek, getoets wordt wat je van deze leer geleerd hebt. Wat is dat voor een geloof, waarvan iemand zegt belijdenis te willen doen, terwijl deze te lui geweest zou zijn om te leren?

Het woord 'belijden' betekent volgens het Grieks hetzelfde zeggen. Je gaat iets na-zeggen wat je voor-gezegd is. Wat ga je dan nazeggen? Niet wat je voelt, wat jij ervan vindt enzovoort, maar je gaat 'amen' zeggen op alles wat God geopenbaard heeft.

Je doet dus belijdenis van de waarheid! Máár...

Mijn geloof

Kun je oprecht belijdenis doen zonder persónlijk geloof? Wat doe je dan?

Ten diepste houd je God dan voor een Leugenaar. Want:

- Ik geloof dat God almachtig is, maar ik belijd Hem mijn onmacht niet.
- Ik geloof dat ik een zondaar ben die leef onder de toorn Gods, maar het zegt me eigenlijk niets.
- Ik geloof dat Jezus Christus de Zaligmaker is, maar ik bekommer me er niet zo om of Hij ook wel mijn Zaligmaker is... enzovoort.

Wat is dat voor geloof? 'Historisch' geloof. Dat klinkt mooi, maar uiteindelijk doe je dan een belijdenis die nog minder is dan die van de duivelen. 'Gij gelooft dat God een enig God is; gij doet wel; de duivelen geloven het ook, en zij sidderen' (Jak. 2:19). En jij...? Beef je voor Gods heiligheid en Zijn toorn, beef je voor Gods goedheid en Zijn liefde?

De belijdenis van de waarheid vraagt om een oprecht hárt! Het gaat om een hartelijke belijdenis. En dan ken je iets van droefheid en vreugde, die op God gericht zijn. Droefheid dat je God door je zonde vertoorned hebt. Vreugde over de verlossing die God je geopenbaard heeft. Dan gaat er iets leven in je hart als de Heere Jezus Christus als een gewillige en almachtige Zaligmaker verkondigd wordt. Het wordt je hartelijke verlangen om een onderdaan van Koning Jezus te mogen zijn. Een gewillige onderdaan, gehoorzaamend uit liefde...

(Her)ken je dat?

LEVENSLANG

Daarbij is het goed te bedenken dat belijdenis afleggen niet iets eenmaligs is. Als het goed is heb je het voor de 'openbare geloofsbelijdenis' al gedaan op je werk, op school of tegenover je medestudenten. En dat geldt ook voor het leven na dat moment. Daarom is het een heel terecht gezegde, als de leden van de gemeente die zojuist belijdenis hebben afgelegd een hand gegeven wordt: 'Welkom in de strijd!' Lees in dit verband bijvoorbeeld een 1 Timotheüs 6:3 en volgende verzen over strijden en belijden.

Tegenover belijden staat verloochen. Juist als je oprecht geloofsbelijdenis wilt afleggen, zul je bang zijn voor het verloochen van Hem, Die zo diep afdaalde in Zijn Zoon, om zelfs zo iemand als jij bent in z'n verlorenheid op te zoeken. Dan ga je jezelf ook aanklagen bij de Heere vanwege je verloochenende aard, je metterdaad verloochen... Dan vertrouw je jezelf niet als een 'gelovige' jongen of 'gelovig' meisje.

Het waren zo maar een paar gedachten bij de vele die er kunnen zijn over dit onderwerp. Je weet dat er heel wat over geschreven is. Lees ook maar eens wat, spreek eens met mensen van wie je weet dat zij wérkelijk belijdende leden zijn. Maar waarom zou ik je van alles en nog wat laten doen...?

Buig je knieën voor Hem, Die ook jou roept tot belijden (je Doop 'vermaant en verplicht' ertoe!).

Nu: verlóochen je Hem..., of belijd je Hem?

Wil je het eerste niet en kun je het tweede niet? Ben je bang voor het eerste en durf je het tweede niet? Het hele catechisatieseizoen zal dan als het ware doortrokken zijn van gebeden tot Hem, Die je roept tot belijden en het voor jou onmogelijke mogelijk kan en wil maken.

'Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb', zei Petrus. En jij...?!

Om over na te denken:

Belijdenis doen is dus na-zeggen wat in Gods Woord voor-gezegd wordt. Denk in dit verband eens aan de manier waarop je hebt leren praten als peuter. Sprak je in één keer vloeiend de moeilijkste woorden uit? Zou het in geestelijke zin dan wél eis zijn dat je eers 'welbespraakt' moet zijn?

Leessuggestie: 1 Timotheüs 6: 11-21

HET LANDELIJK CONTACT JEUGDWERK CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERKEN (LCJ) IS EEN JONGERENORGANISATIE BINNEN DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERKEN. KEES VAN VIANEN IS DIRECTEUR VAN HET LCJ. WE HEBBEN KEES EEN AANTAL VRAGEN GESTELD, AAN DE HAND VAN HET THEMA: LIEFDE. LEES HIERONDER HET FIJNE GESPREK DAT WE MET KEES GEHAD HEBBEN.

INTERVIEW KEES VAN VIANEN

1. Waarom heeft u er voor gekozen om directeur van het LCJ te worden? Wat heeft u bewogen om jongerenwerk te gaan verrichten?

Sinds 2009 ben ik directeur van het LCJ. Na 29 jaar in het bedrijfsleven te hebben gewerkt, ben ik nu aan het werk voor en met jongeren in de kerk. Ik ben ooit gedoopt. Al heel jong heb ik laten zien wat er in mij zat: Ik wilde de Heere niet dienen en genoot daarom van alles wat de wereld mij te bieden had. Ik deed, veel van dat wat God verbood. Door genade alleen trok de Heere mij door Zijn krachtige hand uit de modder van de zonde. Toen een buurjongen verdronk, zette de Heere mij stil. Op de een of andere manier ben ik daarna weer betrokken geraakt bij het kerkelijk jeugdwerk, plaatselijk, regionaal en landelijk. Ik weet nog dat mijn hart in die periode zo vol was van liefde, dat ik dacht dat het letterlijk zou breken. Misschien mede door mijn wereldse achtergrond voel ik mij sterk betrokken op alle jongeren. Ook op die jongeren die er soms in de kerk een beetje bijhangen. De Heere Jezus is gekomen om te ZOEKEN en ZALIG te maken dat wat verloren is. In mijn werk wil ik dat ook graag laten zien.

2. U geeft aan dat jongeren vaak uitstralen dat ze geen behoefte aan gesprekken hebben, maar ondertussen vinden ze het goud waard. Kun je dit toelichten?

Jongeren horen echt thuis in een jongerenwereld, logisch: ouderen hebben zo ook hun contacten. Als ze dan in groepen bij elkaar staan kan dat voor ouderen iets hebben van: blijf uit mijn buurt. Ik hoorde eens van een kerkenraad vergadering op dinsdag. De kerkenraad had pauze tegelijk met de clubleden. Aan de ene kant in de hal stonden de kerkenraadsleden in hun pakken, en aan de andere kant de jongeren. Er kwam die avond geen contact tot stand, want niemand stak even over.... Om persoonlijk met jongeren in gesprek te raken is naast gebed, liefde en bewogenheid ook rust en kwetsbaarheid nodig. Stel eens wat open vragen, niet alleen over hun studie. Trouwens zeker bij onze lieve VMBO-ers, de doeners, is dat sowieso niet zo'n thema waar ze op zitten te wachten. Vraag eens naar hun hobby, praat over muziek die ze horen, films die ze zien. Niet gelijk onze vinger omhoog, maar doorvragen, luisteren. En een volgende keer's een stapje verder. Trouwens, hoe komt het toch

dat we jongeren vaak zo “negatief” behandelen. Ik weet best dat ze hier en daar wat aan het uit proberen zijn en wat grenzen zoeken. Maar zeg eens wat positiefs... iets liefdevols en bemoedigends. Als er op die manier langzaam aan een relatie ontstaat, doe dan samen ook de Bijbel eens open. Vraag of en zo ja hoe ze omgang hebben met de Heere. En hoe kunnen we elkaar helpen om stille tijd te houden. Ouderlingen en ouders vragen het nogal eens bestraffend...Hoe kunnen we helpen het daad- werkelijk te doen?

3. U geeft een mooi voorbeeld van de fontein. Een stromende fontein. Wilt u dit voorbeeld nog eens noemen?

In Johannes 8 staat dat het in hem wordt tot een fontein die springt tot in het eeuwige leven. Op die manier zou ik jongeren graag in de lichtkring van Gods genade willen trekken. Samen kijken naar, leven uit de verkwikking van de fontein. Laten we als ouders op de Fontein des Levens: Jezus Christus het volle licht zetten. Het gaat ons toch niet allereerst om REGELS, maar dat onze jongeren door genade een RELATIE mogen hebben met de God van hun Doop?

4. Jongeren hebben liefde nodig, die warm is, open, eerlijk en eenvoudig. Wat bedoel je hier precies mee?

Door liefde, persoonlijke aandacht en een stuk warmte gaan harten open. Dat is bij ouderen zo, zeker bij jongeren die leven in deze kille, verzakelijkte wereld. Als we door genade mogen leven uit de Liefdesbron van God. Ons verwonderen over Jezus Christus Die Zichzelf gaf aan het kruis. Die Zich: dood- liefde. Zien op Hem! Jong en Oud. En dan ook leven uit en door die genade.

5. Kun je het voorbeeld van de Goede Herder nog eens noemen? U gebruikt hierbij uw handen om de afstand te laten zien. De Heere pakt iedereen zoals we zijn. De Vader ziet Zijn Zoon, de mens ziet Christus.

Veel jongeren weten best een beetje hoe hun leven er uitziet in de ogen van de Heere God. Ze weten ook wel dat de Heere recht heeft op hun leven en Goede Herder wordt genoemd. En toch, en toch ervaren ze een grote afstand. Dat is niet zo vreemd. Van huis uit hebben wij geen echte relatie met Hem. Daar is genade voor nodig. En die is er! Maar de afstand wordt voor jongeren vaak ook tastbaar omdat ze eigenlijk wel aanvoelen dat ze bepaalde dingen in hun leven gewoon leuk en lekker inden,

terwijl ze weten of denken dat de Heere daar net iets anders over denkt. Ze denken dan dat ze eerst zichzelf wat moeten verbeteren voor ze tot de Heere mogen komen. In alle eerlijkheid: dan zal het lang duren. Wij worden niet beter bij het ouder worden, soms wel harder.... Daarom is het van groot belang met jongeren te spreken over een zaligmaker die niet gaat zitten wachten totdat wij komen een zogenaamde keuze maken, maar die door Zijn Geest en Woord het verlangen werkt in jonge zondaarsharten. En Hij wil daarom gebeden zijn. Daarom samen met onze jongeren op de knieën!

6. Al voordat kinderen geboren worden, moeten ze aan de voeten van de Heere gebracht worden. Kun je dit uitleggen?

Alle jonge ouders die een kindje mogen verwachten zou ik willen vragen direct te beginnen met bidden. Elke dag de namen van onze kinderen opdragen. Elke dag? Ongeboren leven ook? Jazeker! Dat is toch zeker niet iets van een mooi gedicht van Geeske Wiersma en meer niet. Dat vraagt om navolging, om praktijk. Biddend op grond van de verbondsbeloften, beloofd de Heere grote dingen te doen en zelfs een nieuw hart te geven. Nou, daar zijn onze kinderen toch eeuwig goed mee?

7. Veel ouders weten niet hoe ze oprecht hun kinderen op moeten voeden. Wat bedoel je hiermee? en hoe kan dit wel?

Dat je niet zo snel moet zeggen dat ouders hun kinderen niet opvoeden. Ik neem veel opvoedverlegenheid waar. We zitten soms als paps en mams met onze handen in het haar. Hoe zeg ik dat nu? Hoe doe ik dat nu? Op welke manier leer ik mijn kinderen zelfstandig denken? Hoe bespreek ik een preek. Hoe ga ik om met die films die hij ziet? En sommige kleding van meisjes laat aan de verbeelding niet zoveel over....hoe ga ik positief in gesprek zonder ruzie te krijgen? Tenslotte, op welke manier heeft de levende God een plaats in ons gezin? Nou, al die vragen zijn echt niet zo eenvoudig. Hoe kunnen we elkaar daar nou bij helpen zonder te verwijten, positief, schouder aan schouder? Echt, ik zou er ook op Urk graag over in gesprek gaan. Met alle ouders. Ook met hen die nooit naar een opvoedingsavond gaan, om het klein te maken. Om het samen te doen. Onze jongeren zijn het waard, we hebben ze toch meer dan lief? En we doen het ook met het oog op de eeuwigheid....

8. Het is belangrijk dat kinderen op eenvoudige wijze leren bidden, hoe zou u dit uit kunnen leggen/verwoorden?

Eerst natuurlijk samen, op schoot, woordjes leren zeggen. Vertellen wie God is....niet vergeten. Goede oefening trouwens....wie is God voor u als ouder....Maar ook door blijven praten. Tot aan hun dertiende/veertiende kun je jongeren heel concreet dingen meegeven en leren nadoen. Leer ze woorden....om te bidden in eigen woorden. Niet alleen de formuliergebeden, die zijn prachtig, maar mag het een beetje meer zijn?

Eigenlijk kan het toch niet dat jongeren van 16 's avonds nog Ik ga slapen ik ben moe bidden? Hoe mooi dat gebed ook is.

Daarna meer in de vorm van het gesprek aan tafel bv? Waar zullen we voor bidden. Trouwens, bidt u aan tafel ook altijd het zelfde verhaal? Altijd dezelfde woorden? Daar kan verandering in komen door een tekst of een paar woorden van het (korte!) gelezen Schriftgedeelte terug te laten komen in je gebed. Vraag omdat wat de Heere beloofd en wij niet hebben! Houdt het gebed fris. Betrek ook het alle daagse leven van het gezin in het gebed. Iemand kan een CITO toets moeten doen, de kat kan ziek zijn, of bébé, schrijf ik dat zo. Bidt ook om kracht voor pubers die midden in de wereld leven. En als ze verkering hebben voor liefde en liefde en liefde. Dat is net wat anders dan alleen maar lust en lust en lust....

9. U geeft aan dat het belangrijk is om met jongeren van 12 - 16 jaar in gesprek te gaan. Tot een jaar of 12 zijn de jongeren nog 'praterig', maar na 12 jaar wordt dit weer anders. U geeft aan dat het belangrijk is dat jongeren zelf leren denken en dat er niet voor ze gedacht moet worden. Er zou dan niet steeds gezegd moeten worden: Dit mag niet, dat mag niet!! Maar ze moeten het zelf leren doen. Kun je dit toelichten?

Ga open gesprekken aan, met open vragen. Er zijn vragen waar je alleen maar ja of nee op kan zeggen. Soms handig, maar meestal stopt het gesprek dan snel. Hoe beleef/ervaar je dit? Wat doet dat met je? Vraag eens naar een mening en naar de onderbouwing. Help verder als argumenten gebruiken door vervolgvragen te stellen.

Als de Heilige Geest in je hart gaat werken, gebeurt dit ook door onverschilligheid heen.

Ja Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke genade! Als het om liefde voor jongeren gaat, echt met minder kan het niet. Het hoeft ook niet. Gods reservaat is zo uitgestrekt dat de oceanen van deze wereld te klein zijn. Ik kan er wel van zingen, van die liefde van God. Echt, eerlijk gezegd zou ik best eens een paar weken op Urk willen rondlopen, dag en nacht. In gesprek gaan met jonge mensen, ook met hen die de uiterste grenzen op allerlei terreinen opzoeken. Ook met hen die gewoon christelijk zijn, maar Christus niet kennen. De zondaarsliefde die ingestort wordt volgens Romeinen 5 vers 5 hebben we nodig. Dan verandert alles, echt, ik weet het zeker!

**GEEN GELD IN HUIS... NOG GAUW EVEN WAT BIJ ELKAAR ZOEKEN...
OF OP ZATERDAGAVOND NOG EVEN BIJ DE AH KERKENGELD WISSELEN?**
KOOP JE COLLECTEBONNEN OP VOORRAAD IEDERE MAANDAGAVOND ZIJN DE COLLECTEBONNEN
TE VERKRIJGEN IN DE SCHUIPLAATS, VAN 19.00 UUR TOT 20.00 UUR EN
IN DE IMMANUELKERK VAN 19.00 UUR TOT 19.45 UUR.

**BEZOEK EENS DE WEBSITE VAN DE KERK
WWW.MARANATHA-URK.NL**

Lady's Night

HIGH TEA

VERENIGINGS OVERZICHT

MEISJES VERENIGINGEN

Leeftijd	Vereniging	Leiding	Leiding	Leiding	Tijd & Plaats
12 jaar	Rebekka (nieuw)	Gerianne de Boer Pyramideweg 19 0527-861044	Corina Kaptijn Reling 25 06-30962618	Jannie de Boer Punter 25 06-25156311	Woensdag 19:30 uur Maranathakerk
12 jaar	Esther (nieuw)	Hanneke Berkhout Brug 6 0527-685731	Petra Korf Middelbuurt 38 0527-681794		Woensdag 19:30 uur Immanuelkerk
13 jaar	Eva	Martine Weerstand Noorderzand 19 0527-681448	Johanneke Flikweert Groene Velden 33 06-22879256		Woensdag 19:30 uur Immanuelkerk
13 jaar	Deborah	Anita Kramer Zeeasterstraat 15 0527-685842	Lenie ten Napel Kleine Fok 8 0527-684987		Woensdag 20:00 uur Maranathakerk
14 jaar	Joy	Alie Rustenburg Noord 51 0527-788350	Gerda Visser Wijk 7-115 0527-701024	Albertje Visser Nagel 65 0527-857447	Woensdag 19:30 uur Maranathakerk
15 jaar	Hadassa	Willemien Korf Zeeasterstraat 34 06-31309036	Sietske Zeeman Schouw 4 0527-239462		Donderdag 19:30 uur Immanuelkerk
16 jaar	Tabitha	Petra Keuter Domineesweg 36a 0527-682932	Diana Kapitein Achteronder 15 0527-684958	Jannemarie Wakker Winterpeil 3 0527-290096	Donderdag 19:30 uur Immanuelkerk
16+ jaar	Ruth	Gerie-Janne de Munnik Topshoofd 35 0527-688424	Miranda Knol Bonairestraat 15 0527-239955	Janette Kapitein Topshoofd 33 06-12455560	Woensdag 19:30 uur Maranathakerk
16+ jaar	Shalom	Marijke Hoekstra Het Dek 7 0527-686192	Annet Slappendel Westermeerweg 5c 0527-685455		Donderdag 19:30 uur Maranathakerk
16+ jaar	Vita (Was eerst Ruth)	Corine Bakker Holkenkamp 15 0527-685392			Donderdag 19:30 Maranathakerk
18+ jaar	De Parel	Willie Korf Schokker 4 06-28481655	Martina Romkes Harderbank 22 0527-685107		Donderdag 20:00 Maranathakerk

GEMENGDE VERENIGINGEN

Tijd	Plaats	Leiding	Leiding	Wanneer
19:00	Immanuelkerk	Karel Bakker Talud 27 0527 688033		1 keer per 14 dagen op zondag
19:00	Schuilplaats	Meeuwis Knol Bonairestraat 15 06-25234708	Nanning Wakker Kamperzand 22 0527-681697	1 keer per 14 dagen op zondag
19:00	Maranathakerk	Jelle Post Roggebot 33	Louwe Kapitein Topshoofd 33 06-30297662	1 keer per 14 dagen op zondag

JONGENS VERENIGINGEN

Leeftijd	Vereniging	Leiding	Leiding	Leiding	Tijd & Plaats
12 jaar	Nieuw	Hendrik Visser Lijkant 9 0527-684558	Teun kramer Surinamestraat 50 684591		Zondagmiddag 14:30 uur Schuilplaatskerk
13 jaar	Johannes 2	Klaas Pieter Weerstand Noorderzand 19 06-23428254	Gerard Zeeman Schouw 4 0527-239462		Zondagmiddag 14:30 uur Immanuëlkerk
14 jaar	Johannes 1	Bert van Slooten Bolder 12 06-20251425	Pieter Tol Punter 10 06-42957300		Zondagmiddag 14:30 uur Immanuëlkerk
15- 16 jaar	Gideon 2	Maarten Post Roggebot 40 0527-684890	Tiemen de Vries Spaanderbank 34 0527-684957		Zondagmiddag 14:30 uur Immanuëlkerk
15- 16 jaar	Jonathan	Auke Kaptein Achteronder 15 0527-684958	Jurie Post Wijk 7-66 0527-686168		Zondagmiddag 14:30 uur Immanuëlkerk
13 jaar	Samuël	Maarten Hakvoort Makjan 6 0527-686072	Kobus Post Havelaar 11 0527-683275		Zondagmiddag 14:30 uur Maranathakerk
14 jaar	Gideon 1	Cees Zeeman Spaanderbank 10 0527-683976	Riekelt Korf Roggebot 9 0527-682455		Zondagmiddag 14:30 uur Maranathakerk
15 jaar	Benjamin 2	Teunis Bakker Lijkant 7 0527-684604	Wim Stoujesdijk Geul 3 0527-684011	Klaas Hendrik Romkes	Zondagmiddag 14:30 uur Maranathakerk
16+ jaar	Benjamin 1	Otto Bakker Zeeasterstraat 16 0527-685665	Lubbert Schenk Middelbuurt 9 0527-685990		Zondagmiddag 14:30 uur Maranathakerk
16+ jaar	Boáz	Hein Jan Hoefnagel Pionier 4 0527-683401	Jacob Hoefnagel Noorderzand 17 0527-690072"		Zondagmiddag 14:30 uur Schuilplaatskerk
12 tot 14 jaar	Simson	Sjoerd van Slooten De Brug 45 06-30235916	Jan Post 06-50801909		Donderdagavond 19.30 uur Immanuëlkerk
15 jaar en ouder	Paulus	Geert Berkhout Het Ruim 23 0527-687944	Meindert de Boer Duinriet 5 06-53692017		Donderdagavond 19.30 uur Schuilplaatskerk
20 jaar en Ouder	Nehemia	Jacob v/d Berg de Reede 9 0527-682189	Frank Slappendel Westermeerweg 5c 0527-685455		Zaterdagavond 19.00 uur Schuilplaatskerk

LEER MIJ DE LIEFDE

Heere,
Leer mij minder te praten,
om meer te zeggen;
Minder bezorgd te zijn
om meer te hopen;
Minder verstand te zijn
om meer te geloven;
Minder te haten
om meer te beminnen;
Minder te discussiëren
om meer te getuigen;
Minder gesloten te zijn
om mij meer te openen;
Minder af te breken
om meer op te bouwen;
Minder geïsoleerd te zijn
om beter te communiceren;
Minder gejaagd te zijn
om meer rust te brengen;
Minder mijzelf te zoeken
om meer anderen te vinden;
Amen

